

L'AUTORA

Mercè Rodoreda (Barcelona, 1908 - Girona, 1983) és la novel·lista més important de postguerra per la densitat i el lirisme de la seva obra. És autora de la novel·la catalana més aclamada de tots els temps, *La plaça del Diamant* (1962), que es pot llegir actualment en més de vint idiomes. Comença a escriure contes per a revistes, com a fugida d'un matrimoni decebedor i, més tard, quatre novel·les d'un cop, que després rebutja,

tret d'*Aloma* (1938), amb la qual guanya el premi Crexells. A les primeries de la guerra civil espanyola treballa al Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i a la Institució de les Lletres Catalanes. Exiliada primer a diverses localitats de França i després a Ginebra, trenca el seu silenci de vint anys amb *Vint-i-dos contes* (1958), que obtindrà el premi Víctor Català. Amb *El carrer de les Camèlies* (1966) guanya el premi Sant Jordi, el de la Crítica i el Ramon Llull. A mitjan anys setanta retorna a Catalunya, a la població de Romanyà de la Selva, on acaba la novel·la *Mirall trencat* (1974) i, entre d'altres, encara publica *Viatges i flors* i *Quanta, quanta guerra...*, el 1980, any en què li és atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Des de 1998 es convoca el premi Mercè Rodoreda de contes i narracions, en homenatge a l'autora.

Informació extreta de la web de l'AELC:
<http://www.escriptors.cat/autors/rodoredam/>

PROPERES LECTURES PREVISTES

- El curiós incident d'un gos a mitjanit, de Mark Haddon (26-05-08)

**Fes-te membre del
Club de Lectura
Biblioteca Marcel·lí Domingo
C. de la Mercè, 6
Tortosa
977 44 55 66
clubdelectura@tortosa.cat
bmd@tortosa.cat
www.biblioteca.tortosa.cat**

Organitzen:

amb la col·laboració de

CLUB DE LECTURA DE TORTOSA

La plaça del diamant de Mercè Rodoreda

28 d'abril de 2008
19.30 hores

La plaça del diamant

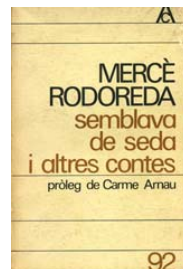
"La pluralitat de registres i d'interessos que Rodoreda és capaç de concentrar en les seves novel·les constitueix una de les claus de la seva popularitat. Aquest és el cas, per exemple, de *La plaça del Diamant*, la seva novel·la més celebrada. En una primera línia, es tracta de la narració de les aventures —i, sobretot, les desventures— d'una noia d'un barri menestral de Barcelona que queda atrapada per la guerra civil i les seves conseqüències. Una història senzilla i sensible, amb escenaris reconeixibles, en la qual s'han pogut sentir identificats milers de lectors catalans. La història, però, no és una simple anècdota, perquè les angúnies de la Colometa, els seus sentiments, les seves passions i les seves pors tenen validesa universal. D'aquí l'interès que pot despertar en un lector estranger. I, encara, des del punt de vista històric, *La plaça del Diamant* resulta un text molt més aclaridor que molts dels manuals d'història que parlen de la guerra civil espanyola. Com és possible que en Quimet, el marit de la Colometa, home casat i responsable, ho deixi tot per anar voluntari al front a defensar una idea, una Revolució? Els que pietosament han negat el caràcter català de la Guerra Civil del 36 queden desmentits per aquesta novel·la, perquè, en Quimet, com molts altres catalans, somiava en una Revolució que capgiraria, de la nit al dia, un ordre social considerat injust. I per aquesta Revolució deixa els coloms, i la Colometa, i va a primera línia, i mor [...]. Algunes de les biografies que s'han publicat d'ençà de la seva

mort han sobresortit per la seva inexactitud i per la seva mesquinesa.

La mateixa —paradoxalment, o no tant— que la va acompanyar en vida. Mercè Rodoreda no era una santa sinó una escriptora que va voler, per sobre de tot, aprendre i dominar el seu ofici en unes circumstàncies biogràfiques i històriques no gens favorables i sovint literalment tràgiques. Gràcies a aquesta biografia i a aquestes circumstàncies ens ha deixat una obra d'una fascinació perenne; una obra que, deu anys després de la seva mort, continua tan viva, tan polèmica com sempre."

(Agustí Pons: *Avui*, 13 d'abril del 1993)

L'obra ha estat considerada una de les novel·les més representatives de la postguerra i ha tingut una gran popularitat: n'han estat fetes nombroses edicions i ha estat traduïda a més de vint idiomes. També ha estat portada al cinema per F. Betriu, el 1981.

Coordinació del Club de Lectura
Jesús M. Tibau
<http://jmtibau.blogspot.com>

Obres de l'autora

Novel·la

Sóc una dona honrada? Barcelona: Llibreria Catalònia, 1932. *Del que hom no pot fugir.* Barcelona: Clarisme, 1934. *Un dia en la vida d'un home.* Badalona: Proa, 1934. *Crim.* Barcelona: Edicions de la Rosa dels Vents, 1936. *Aloma* Barcelona: Institució de les Lletres Catalanes, 1938. *La plaça del diamant.* Barcelona: Club Editor, 1962. *El carrer de les Camèlies.* Barcelona: Club Editor, 1966. *Jardí vora el mar.* Barcelona: Club Editor, 1967. *Mirall trencat.* Barcelona: Club Editor, 1974. *Quanta, quanta guerra...* Barcelona: Club Editor, 1980. *La mort i la primavera.* Barcelona: Club Editor, 1986. *Isabel i Maria.* València: Edicions 3 i 4, 1991.

Narrativa breu

Vint-i-dos contes. Barcelona: Selecta, 1958. *La meva Cristina i altres contes.* Barcelona: Edicions 62, 1967. *Semblava de seda i altres contes.* Barcelona: Edicions 62, 1978. *Tots els contes.* Barcelona: Edicions 62, 1979. *Viatges i flors.* Barcelona: Edicions 62, 1980.

Teatre

"El Parc de les Magnòlies", *Els Marges*, núm. 7, 1976, p. 79-89. *El torrent de les flors* [pròleg i edició literariobiogràfica a cura de Montserrat Casals i Couturier; edició filològica i correcció a cura de Mait Carrasco i Pastor]. València: Edicions 3 i 4, 1993. *La Senyora Florentina i seu amor Homer.* Barcelona: Sociedad General de Autores y Editores, 1996. *El maniquí* [pròleg de Marina Gustà]. Barcelona: Teatre Nacional de Catalunya; Proa, 1999.